Ч. 222. Середа 14 (1) жовтня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краевого сойму. — Босаньска депутация у Цїсаря. — Вісти з Сербії. — В'їзд короля Фердинанда до Софії.

Вчерашне засїдане краевого сойму почало ся о 10 год. 30 м. тим, що краевий маршалок уділив відпустки пос. Яворскому на два дні а пос. Баталії на один день.

Потім відчитано петициї, при чім пос. Швед попирав петицию м. Живця, аби его зачислити до другої кляси учительских платень.

Перед переходом до дневного порядку уділив кр. маршалок голосу правительственному комісареви, віцепрезидентови Намістництва, ґр. Лосеви, для відповіди на внесені інтерпеляциї.

Ґр. Лось відповів на інтерпеляциї: 1) пос. Целюха в справі обмежень на торговім ринку, заявляючи, що управи громадскі не можуть взагалї заборонювати продажи віктуалів на ринках перед якоюсь годиною, за теж можна маґістратам заборонювати продажу тих артикулів торговельникам і посередникам; 2) на інтерпеляцию пос. дра Олесницкого в справі протизаконної продажи дрогобицкою громадскою радою 50-ох морґів громадскої толоки на передмістю Задвірна під будову відбензинарні, заявляючи, що полагода сеї справи належить до властий автономічних та 3) на інтерпеляцию пос. дра І. Макуха в справі нелеґальних виборів громадских в Підпечарах (пов. Товмач) з 17 грудня 1907, заявляючи, що Намістництво порішило протест проти сих виборів 18/VIII. б. р. так, що признано цїлий акт виборчий важним, за те заряджено доповняючі вибори одного радного з III го, а одного з II-го „кола“ та льосоване між двома кандидатами на одного заступника радного з I-го „кола“. Староству в Товмачи поручено допильноване безпроволочного виконаня тих заряджень.

З черги дозволено громадї Блажова (пов. Ряшів) побирати громадскі оплати від спіритусових напитків, а відтак приступлено до дебати над справозданєм банкової комісиї в справі зміни статуту краевого банку.

Референт комісиї, пос. др. Адам, запропонував згідно з внесенями краевого Видїлу, щоби установити трех заступників директорів банку, а також побільшеня числа членів надзираючої ради з 9 на 12. Крім деяких дрібних змін статуту банку поручаєть ся ще краевому Видїлови, аби він на найблизшій сесиї предложив таку зміну 115 §. статуту, щоби статути банку, ухвалювані соймом, підлягали не потвердженю правительства, але цїсарскій санкциї. Внесене банкової комісиї принято.

По сїм полагоджено ще справоздане комісиї для краевого господарства про низші школи рільничі, про зимові рільничі школи і дїяльність вандрівних учителів та по приступленю до справоздания адміністрацийної комісиї про розділ повіту Ланцут, — замкнув краевий маршалок засїдане о год. $2^1/_4$ вже при 5-ій точцї дневного порядку.

Слїдуюче засїдане в середу, о 11 год. перед полуднем.

Вчера в полудне приймив Цїсар депутацию Хорватів з Босни, ведену заступників бурмістра з Сараєва дром Мандичем. Мандич виголосив бесїду, в котрій іменем Хорватів в Боснї подякував Цїсареви за прилученє Босни і Герцеґовини до Австро-Угорщини. Цїсар відповів: Мої панове! Приймаю вискази чувства льояльности з вдячностию і вдоволенєм і впевняю вас, що добро вашого народу і вашого краю лежить менї на серци. Прошу вас, панове, аби ви вернувши до вітчини, сказали то своїм землякам і впевнили їх, що можуть числити на мою опіку так само, як обі держави мові монархії. Відтак Цїсар розмавляв з дром Мандичем і членами депутациї.

3)

В ярі.

(З росийского — Антона Чехова).

(Дальше).

Стараючись надати собі поважний і статочний вид, викривляв Анисим своє лице і надув ся. При тім заносило від него горівкою; імовірно вибігав на кождій стациї до буфету. І знов видко було в нім якусь удавану свободу, щось неприродного. Пізнїйше пили старий і Анисим чай і перекусили, а Варвара бавила ся між тим новими рублями і випитувала о земляків, що жили в містї.

— Іде їм якось... Богу дякувати, жиють добре — оповідав Анисим. — Лише у Івана Єґорова лучила ся родинна пригода: его стара, Софія Никифоровна померла. На сухоти. Стипу замовлено у одного реставратора, по два і пів рубля від особи. Для селян, наших земляків також так само. Очевидно не їли нїчого. Бо й що хлоп розумїє ся на салатї!

— Два і пів рубля! — сказав старий і похитав головою.

— А щож тут великого? Там не село. Приходить ся до реставрациї, аби дещо перекусити, спитає ся про одно друге, збере ся поволи товариство, випє ся трохи і заки чоловік спостереже ся, вже день зробив ся і прошу дуже, три або й чотири рублї на особу. А коли я сиджу з Самородовом, то він любить, аби на конець подавано ще каву з коняком, а коняк коштує по шість десятаків за чарку.

— А всьо видумане — сказав старий одушевлений. — А всьо видумане!

— Я тепер все ходжу з Самородовом. То той сам Самородов, що пише мої листи до вас. Чудесно пише. І колиб оповідати, мамо — говорив Анисим весело дальше, обертаючи ся до Варвари — що то за чоловік той Самородов, то ви не повірили би. Ми всї називаємо его Мухтар, ба він як Вірменин цїлий чорний. Я знаю его на скрізь, знаю всї его справи, як мої пять пальців, мамо, і він чує то та ходить за мною крок в крок, так що ми оба нерозлучні. Єму вправдї трохи не понутру, але без мене не може він жити. Де я, там і він. Я маю добре, певне око, мамо. Приміром продає якийсь на торзї сорочку. „Стій, та сорочка крадена!“ І справдї, виявляє ся: сорочка крадена!

— А звідкиж ти то так знаєш? — спитала Варвара.

— Маю вже таке око. Не знаю, що то за сорочка, але мене просто тягне до неї: украдено і конець. У нас у відділї аґентів говорять все: „Ану, Анисиме, іди вже стріляти птицю! „То значить глядати крадених річий. Так... красти умів кождий, але не сховати украдене. Земля велика, але аби крадене добро сховати, нема на то місця...

— В нашім селї украдено минувшого тижня у Ґунтуревих вівцю і двоє ягнят — сказала Варвара і зітхнула. — Та й нема нїкого, хто би шукав. Ох — ох — ох!..

— Ну, можна би розглянути ся. То може удалось би.

Прийшов весїльний день. Був то холодний, але ясний і веселий цьвітневий день. Вже від самого рана їздили по Уклеві трійки і двокінки, наповнюючи воздух голосом дзвінків, каблуки і гриви коний були украшені пестрими стяжками. Між вербами кракали ворони, а жайворонки співали безнастанно, немов би тїшили ся, що у Цібукінів весїлє.

В комнатах на столах були вже великі риби, шинки. дріб з начинкою, пушки з сардинками, всїлякі маринати і конфітури, безліч фляшок з горівкою і вином та заносило вудженою ковбасою і кислими гомарами. А довкола столів ходив старий, стукаючи запятками та остричи ножі один о другий. Варвару раз за разом кликано, потребовано від неї сего і того і она тяжко віддихаючи бігала безнастанно до кухнї, де вже від вчасного рана працював кухар від Костюкова і паньска кухарка від Хримінів молодших. Аксиня з позавручуваним волосєм, в корсетї без суснї та в нових скриплячих черевичках, бігала як вітер півперек подвіря і видко було лиш, як полискували ся єї голі колїна і груди. Чути було крик, проклони і сьміх; перехожі задержували ся перед отвореною брамою і по всїм було пізнати, що приготовлює ся щось незвичайного.

— Везуть молоду!

Дзвінки задзвонили і завмерли далеко за селом. Зараз по другій годинї почав нарід бігти улицею: знов роздали ся дзвінки, приїхала молода! Церков була повна людий, великий паук

З многих місцевостий Босни доносять о відбуваючих ся там маніфестациях, в котрих беруть участь і Магомедани. На многих будинках приватних вивішено чорно жовті хоругви. З многих місцевостий вислано телеґрами до Цісаря з подякою за анексию.

З Відня доносять, що там чим раз більше утверджує ся пересьвідчене, що цілий теперішний рух сербский має перед усім антидинастичні ціли. На его чолї стоять братя Моринкозичі, явні вороги королївского дому, котрі опирають ся на тих офіцирских кругах котрі осудили білгородске скритоубийство і его виновників. Кажуть, що з тим рухом есть звязана кандидатура чорногорского князя. І справді для зробленя его кандидатури популярною в Сербії веде ся дуже жива аґітация. З иншої знов сторони, з огляду на підозріне жерело, з якого сербскі аґітатори беруть гроші на противавстрийску аґітацию, називають князя Коннат, найстаршого брата анґлійского короля Едварда, яко будучого кандидата до сербского престола.

Після послїдних вістий военна горячка в Сербії значно притихла. Sonn- und Montags Ztg. доносить, що до того втихомиреня умів причинила ся в значній мірі нота Росиї і Франциї, що дала ясно зрозуміти сербскому правительству, що на случай війни Сербія буде полишена сама собі і не може числити на ніяку поміч.

Болгарский король Фердинанд відбув вчера о год. 3 по полудни торжественний в'їзд до столиці свого королївства. Торжество прибрало вид народної маніфестациї, бо не устроювало его правительство лише громада. міста Софії. Місто, а особливо улиці, котрими ішов похід, прибрано величаво множеством хоругов. На вступі до парку Бориса і коло моста Орла побудовано триюмфальні ворота. По одній стороні воріт містив ся напис: „Витай царю!“ — по другій: „Независима Болгария“, по середині воріт виднїла золота королївска корона. Вздовж цілої дороги творило войско шпалїр. На бульварі „Царя освободителя“ уставили ся товариства спортові і инші корпорациї з хоругвами; на сусїдних улицях ученики народних шкіл з учителями, студенти університету займили степені будинку собранія, а ветерани станули коло памятника „Царя освободителя“. За шпалїрами зібрала ся многотисячна товпа.

Король висів з поїзду на кілька кільометрів перед містом і сїв на коня. Коло касарнї кінноти повитали короля ґенерали і команданти войск. Роздав ся гук арматних вистрілів. Коло триюмфальних воріт відобрав король рапорт від команданта залоги. Хор відспівав кантату. Дожидали тут короля: президент мінїстрів зі всіми мінїстрами, президент собранія, бурмістр з радою громадскою, префект поліциї, посли і ин. Бурмістр подав королеви хлїб і сіль, а жінка президента мінїстрів цьвіти іменем правительства.

Король удав ся відтак до катедри, витаний духовеньством; по церковній відправі виголосив митрополит промову, по котрій король від'їхав до палати.

Число населеня, що брало участь в торжестві, подають на 50.000.

Новинки.

Львів, дня 13-го жовтня 1908.

— **Іменоване.** Президент суду окружного в Бережанах, Станислав Мілашевский, іменований віцепрезидентом і управителем карного відділу у Львові.

— **Нові складницї почтові.** З днем 1 падолиста с. р. заводить ся нові складницї почтов в слїдуючих місцевостях: 1) в Городку ягайл. на передмістю Черлявьскім, обі зі звичайним кругом ділання і з округом доручень ц. к. уряду почтового в Городку ягайл.; обі ті складницї будуть сполучені з урядом почтовим в Городку ягайл. через 6-кратного в тиждни пішого посланця; 3) в Підчервонім (ново-санчівского повіта) з округом доручень ц. к. уряду почтового в Чорнім Дунайци.

— **Руска ґімназия у Вижници.** Онодгі наспіла до Черновець телеграма, що після повновної інтервенциї посла Ник Василька руска ґімназия у Вижници буде н певно отворена в протягу сего місяця. Інтеліґенция т го повіта повинна не занедбувати підготовленя хлопців до ґімназиї і повідомити про те доооколичних селян!

— **Важне для пасїчників.** Краєвий Союз господарско молочарский в Стрию закупить сейчас більшу скількість меду-патоки. Просимо наших пасїчників, що мають патоку на продаж, подати скількість кільоґрамів меду, кілько жадають за 1 кільоґрам і послїдну стацию зелїзничу.

— **Дешева кухня в Тернополи.** Всім є відомі тяжкі условини житя наших бідних учеників середних шкіл. Хоч маємо вже бурси і інтернати, то однак сї найбіднїйші, для котрих приміщене в сих інститутциях за дороге, живуть „кутами“ при найбіднїйших родинах та часами і тиждями мимо студени теплої страви не мають в устах. Терплячи холод і голод при науцї, винищують свої слабі орґанізми. Щоби таким ученикам прийти з помочею, засновує товариство „Руска Захоронка“ в Тернополи“ з днем 1 падолиста с. р у власнім заряді дешеву кухню, де ученики будуть діставати за оплатою 9 К місячно снїдане і обід. Урядженє такої кухні вимагає значних вкладів, а що засоби нашого товариства за малі, проте звертаємо ся до всеї нашої дооколичної патриотичної суспільности з просьбою о ласкаву підмогу нам бодай в початках віктуалами як: бульбою, капустою, бураками, крупами, фасолею, горохом омастою, взагалї чим ласка. Жертвовані віктуали просить ся складати на руки сторожа в льокали будучої дешевої кухнї (тепер тов. „Віра“) на площи церковній. За виділ: В. Гладишовска, М. С лтисова, А. Поховска.

— **Огнї.** Грізний огонь вибух вчера вечером около 7 год. в реальности при ул. Зеленій ч. 36а належачій до фризиєра Едв. Ґрільмаєра. Там знаходить ся стайня і возівня, переділені льокалем до мешканя а на подї стайнї і возівнї зроблено великий склад сїна. Здає ся, що від комина мешкального льокалю займило ся сїно і вибух великий огонь. Міскій сторожі пожарній, котра небавком явила ся на місци, удало ся огонь опанувати і згорів лиш дах та яких три фіри сїна. Загальна шкода виносить около 1000 К. — В реальности при ул. Замарстинівскій ч. 25А вибух вчера над раном огонь в помешканю п. Круґа. В наслїдок хибної конструкциї комина займила ся була стеля. Завізвана сторожа пожарна вирубала часть стелї і угасила огонь.

З Ґалаца в Румунії доносять про таку подію: На площи для складів дерева в доках згоріло 2000 ваґонів дерева М. Вайнґравба. Позаяк доказано, що огонь вибух нараз в 4 місцях і есть

горів, співаки, так як старий Цибукин бажав собі, співали з нот.

Ярке осьвітлене і пестрі краски одягів оcлїпили Ліну, їй видавало ся, немов би співаки своїми голосами били еї по голові; корсет, який перший раз в житю мала на собі, та черевики давили еї і она виглядала, немов би лише що з омлїня пробудила ся: глядїла налякана перед себе і нїчого не розуміла.

Анисим в чорнім сурдутї і з червоним шнурком замісьть краватки, глядїв в одну точку і був задуманий; кождий раз, коли співаки голоснїйше скричали, він скоро хрестив ся. Его душа була тронута і ему збирало ся на плач. Церков знав він від найперших дитинних літ: сюди привела его колись мати до першого причастия, тут співав він колись разом з другими хлопцями на хорі; кождий кутик, кождий сьвятий образ знав він так добре. Тепер его вінчають, як з порядку річий повинно бути, але він вже о тім не думав і вінчане немов би випало з его памяти. Сльози не давали ему бачити сьвятих образів, его тиснуло щось під серцем; він молив ся і просив Господа, аби нещасте, неминуче нещасте, яке готове було коли не нинї то завтра на него упасти, якось его оминуло, так як в часї посухи тучеві хмари оминають село, не спустивши нї одної каплї дощу. А тілько гріхів назбирало ся вже в минувшости, так богато, так всьо було непоправне і зле, що просити о прощене було би просто безумством. Але він молив ся помимо того і просив о прощене, а раз навіть голосно схлипнув, чого однако нїхто не замітив, бо всї гадали, що він трохи підпитий.

Роздав ся неспокійний плач дитини:

— Мамо, возьми мене звідси!

— Тихо там! — крикнув сьвященик.

Коли вертали з церкви, нарід біг за походом; перед склепом, в брамі і на подвірю стояла рівнож товпа народу. Жінки прийшли, аби після звичаю відспівати для молодих весїльні пісні.

Ледви молода пара переступила поріг, коли співаки, що з своїми нотами стояли вже в сїнех, голосно і з цілої сили скрикнули, замовлена умисно в містї музика почала грати. Вже подано доньский шампан в високих склянках а тесля Єлізаров, високий, сухий старець з такими густими бровами, що очий ему не було видко, сказав, обертаючи ся до молодої пари:

— Анисиме і ти, дитинко, любіть ся обоє, жийте після законів Божих, дїтоньки, а цариця небесна не опустить вас. — Він приложив лице до плечий старого і заплакав. — Григорий Петров, плачмо, плачмо з радости! — сказав тонким голосом і почав зараз по тім сьміяти ся, аби голосним басом закінчити: Го, го, го! І та невістка не аби яка? Всьо у неї на своїм місци, всьо гладке, не рушає ся, цілий механїзм в порядку...

Він походив з Єґориевского повіта, але від молодих лїт працював в Уклеєві в фабриках та в околици і зовсїм зжив ся тут з людьми. Вже від давних лїт знали его тут як старого чоловіка, так само сухого і довгого як тепер і вже від давна називали его „кулею“. Може тому, що він від більше як сорок лїт займав ся в фабриках лише направками, оцінював він кождого чоловіка і кожду річ лише з точки погляду на тревалість: чи не треба якої направки. І заки сїв до стола, попробував кілька крісел, чи досить сильні та помацав навіть одну велику, вуджену рибу.

По шампані засїли всї до столів. Гості говорили, посували крісла. В сїнех співали співаки, грала музика, а рівночасно на дворі співали жінки свої пісні; всьо то разом складало ся на страшенний, дикий крик, що аж в голові крутило ся.

„Куля“ вертїв ся на своїм кріслї на всї боки, штовхав сусїдів ліктями, перебивав їх розмову і то плакав то сьміяв ся на переміну.

— Дїтоньки, дїтоньки, дїтоньки — воркотів скоро. — Люба Аксиненько, Варваронько, жиймо всї в любві і згоді, ви мої милі топори...

Він звичайно пив мало і тепер упив ся чаркою гіркої анґлійскої.

Та обридлива анґлійска гірка, що хто знає, з чого була зроблена, забила голову всім, що еї пили. Язики почали мотати ся.

Гістьми було духовеньство, торговельні помічники з фабрик з жінками, крамарі і шинкарі з сусїдних сіл. Громадский старшина і громадский писар, котрі вже чотирнайцять лїт разом служили і за цілий той час не підписали нї одного письма, не випустили нї одного чоловіка з громадского уряду, аби его не використати і не ошукати, сиділи тепер побіч себе, оба грубі і ситі і здавало ся, немов би оба тими вічними мантїйствами так пересякли, що навіть шкіра на їх лицях була якась зовсїм инша, лайдацка. Жінка писаря, косоока, худа женщина, привела з собою свої дїти. Як хижа птиця дивила ся косо на тарелї і хапала всьо, що їй попало під руки, аби собі і дїтям напихати кишенї.

(Дальше буде).

підозріве, що его підложив сам властитель, щоби дістати високу премію асекурацийну, то арештовано і самого Вайнтравба і его брата, его „вірника“ Попера та кількох дозорців жидів.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** (Саля каси щадничої. Початок 7½ вечером. Абонамент на 6 вистав 12 К. Білети продае „Народна Торговля“).

В четвер, дня 15 с. м. „Арсен Яворенко“, (На громадскій роботі), драма в 5 діях зі сьпівами Б Грінченка.

В суботу, 17 с. м. „Продана наречена“, опера в 3 діях Ф. Сметани.

В неділю, 18 с. м. (послідне представлене) „Серед бурі“, історичні картини зі співами в 5 діях Б. Грінченка.

— **Дрібні вісти.** Як зачувати, покликано Галичини до Дальматиї 148 жандармів з поодиноких команд в краю; до 36 годин мають они ставити ся в головній команді жандармериї в Задарі. — Більшу посілість в Пацикові купили від п. Витовта Боржемского за 600.000 К пп. ґр. Стелля Борковска, Меч. Брикчиньский і Генр. Ліндерский. — Золотий годинник вартости 80 К згубила кухарка Михайлина Леон з ул. Николая ч. 23. — Галицка дирекция почт видала відозву до всіх дирекций зелізничих звертаючу увагу на потребу десінфекциованя на зелізници ваґонів почтових зі взгляду можливости запесеня холери з Росиї. — В послідних 24 годинах занедужало в Петербурзі 65 осіб на холеру, з тих померло 24; число недужих виносить 1168. — В наслідок арештованя Мончаловского за шпіґуньство на користь Росиї мае бути захитане становище росийского консуля у Львові п. Пустошкіна, котрий, як кажуть, давав удержане Мончаловскому. Часописи звертають ще й на то увагу, що пос. др. Дудикевич есть якимсь свояком Мончаловского. — У Філядельфії наїхали оногди на себе два ваґони міскої зелізниці, внаслідок чого покалїчило ся більше або менше тяжко 72 осіб Катастрофу мали спричинити страйкуючі робітники. — Коло Виборґа наїхав приватний пароплав „Коівіято“ на пароплав виборґскої кріпостної артилериї „Ядро“. Оба пароплави потонули; залогу виратувано.

— **Повінь в Індиї.** Страшна повінь навістила найбільше процвитаючі і найгустійше заселені сторони Індиї коло міста Гайдерабаду а вода до кількох годин знищила цілі міста і села. В провінциї Нізан, котра займае 448.000 анґлійских миль квадратових і мае звиш 11 міліонів жителів, знаходять ся великі озера, з котрих деякі тягнуть ся й дві милї далеко. Одно, найбільше з тих озер, есть сполучене з рікою Музі. Коли тамтого тиждня зачали наraз падати зливні дощі, вода в тім озері прибула нагло так дуже, що розірвала береги і сплила в ріку, котра перепливаючи на північний захід від Гайдерабаду, розірвала греблї та зі страшним гуком і шумом залила місто Гайдерабад на яких двайцять стіп високо. Спустошене було страшне. Цілі доми зачали валити ся. З низьких домів вода зривала криші та розносила грубі мури а до кількох хвиль із спокійного міста, в котрім жило 100.000 людий, остала ся лиш величезна купа мокрого румовища, засипаного намулом і рінию, а під нею знайшли смерть сотки і тисячі Індів, підчас коли величезні маси перепуджених людий ратували ся з води, хто як міг.

Тепер вже вода зовсім сплила і розпочали ся перші роботи около розкопуваня румовища, при чім відбувають ся зворушаючі до глубини сцени. Страшно обезображені людскі трупи сторчать тут і там із намулу а всюди довкола лежать ще в мокрім намулї гниючі стерва всiляких зьвірят довкола та розносять страшенний сморід по цілій охрестности. Жителї міста, котрим удало ся щасливо уйти смерти, лазять по румовищу і розвалинах шукаючи засумовані свое давнійшої посілости. Матері з плачем шукають своїх дітий, мужчини лазять по мурах і вишукують трупи а серед тої товпи нещасливих видко на кождім кроці анґлійских урядників і вояків, занятих неутомимо збиранем і хоронeнем трупів, щоби о скілько можна зменшити небезпечність вибуху якої пошести. Вода плила самою серединою міста з півночи на полудне а широка майже на три кільометри смуга показує сліди еї перепливу. Кілько людий згинуло підчас сеї повени, доси ще не знати; доси похоронено вже звиш 1000 трупів, але то лиш мала частина тих, що погибли. Загально обчисляють, що при сій катастрофі згинуло що найменше 10.000 людий.

— **Фарма смерти.** З Ню Йорку доносять: Ціла Америка з напруженем ожидае надходячого процесу спільняка убийниці з Ляпорт, ославлені пані Беллї Ґінес, котра на своїй самотній фармі в удільній державі Індияна зробила смерть многим мужчинам. Про її убийства ми свого часу доносили. Їх викрито аж тоді, коли фарма Ляпорт згоріла а під згарищами знайдено трупи. Белля Ґінес була родом з Норвеґії а вабила мужчин в той спосіб, що оголошувала в анонсах, що якась богата властителька фарми хотіла би віддати ся, але жадае, щоби жених явив ся особисто у неї і виказав ся відповідною готівкою. Котрий з жениxів явив ся на еї хуторі, вже не вийшов живий звідтам. Она зайшовши з заду свою жертву, убивала еї сокирою а відтак забирала всї гроші і дорогоцінности убитого. Поліция викопала в пивниці згаданого хутора не менше лиш одинайцять трупів, з котрих всї були однаково убиті. Здаесь, що спільником і помічником тої убийниці був арештований в місяци маю сего року якийсь Рай Лямфер, давний еї любовник. Дальше суть сліди, що до спілки належав ще якийсь другий мужчина, котрий однак держав ся так здалека, що его доси не можна було вислідити. Дальшою загадкою в сій справі есть: де поділа ся Ґінесова, чи она ще жие, чи дійстно згинула підчас пожежі фарми? Коли фарма згоріла, найдено під згарищами трупа якоїсь женщини, але без голови. Тоді то гадала поліция, що то есть труп Ґінесової. В пошукуваню за головою трупа відкрито на фермі сліди масових убийств і остаточно відкопано трупи. Голови убитої женщини однак не знайдено і длятого настало підозріне, що убийниця втекла, звабивши перед тим до ферми якусь женщину, котру убила і відрубала їй голову, щоби здавало ся, що то она згинула, а щоби ще більше відсунути підозріне від Ґінесової, згаданий Лямфер підпалив ферму. Недалекий процес може роз'яснити цілу сю згадану справу і викрие справедших убийників.

Телеґрами.

Будапешт 13 жовтня. В комісиї для справ заграничних угорской делеґациї промавляв вчера мін. бар. Еренталь і сказав між иншим: „Босну і Герцеґовину прилучено, бо треба було надати тим краям конституцию. Було то впрочім конечне зі взглядів на заграничну політику Австро-Угорщини. Хочемо безвзглядно видержати при засаді: не мішати ся; хочемо рішучо зробити конець тій поговірці, мов би то Австро-Угорщина мала на оці дальші добичі територияльні поза тим, що вже посідае. Новій ері в Туреччині бажаемо поводженя і числимо на то, що в Константинополи зрозуміють наш крок в тім дусі, в якім его зроблено. Есть нашою провідною гадкою і горячим бажанем, щоби через усунене всякої неясности в нашім відношеню супротив Туреччини промостити дорогу дружним на будуче відносинам і укріпити їх як потреба. Вісти, які одержуемо з Константинополя, не суть невідрадні і дають нам надію, що нас там так зрозуміли, як ми того бажали.

Будапешт 13 жовтня. Часописи доносять, що ще ніколи не бувало, щоби комісия угорскої делеґациї залагодила буджет справ заграничних на однім засіданю. Делеґация хотіла тим очевидно дати міністрови повне вотум довіря.

Софія 13 жовтня. Вчера вечером устроїли офіцири королеви Фердинандові повні одушевленя овациї на подвірю королівскої палати. Відтак пішли на пир до войскового касина, де виголошено ряд тоастів. Місто було вчера величаво ілюміноване.

Париж 13 жовтня. „Petit Parisien“ доносить, що справа Дарданелів не буде вилучена з межинародної конференциї.

Льондон 13 жовтня. З Солуня доносять, що один кружляк турецкий і три торпедовці відплили вчера до Самос.

Льондон 13 жовтня. „Times“ поміщае кілька листів осіб прибувших з Босни і Герцеґовини, між иншими від князя Сузерленда (Southerland), котрі дуже вихвалюють австрийску адміністрацию в тих краях.

Константинополь 13 жовтня. Підчас вчерашної маніфестациї сербско-чорногорскої перед дипльоматичними місиями, пішли демонстранти також перед сербске посольство, де посол Ненадович виголосив з вікна бесіду і взивав до мира.

Константинополь 13 жовтня. Міністер справ заграничних заявив в розмові оголошеній в „La Turquie“, що амбасадори держав, інтересованих в справі Крети, заявили ему, що не згодять ся на получене Греции з Кретою. — „Jeni Gazetta“ доносить, що турецкі робітники вчера вечером на зборах присягли, що не будуть виладовувати товарів з австро-угорских кораблів. — Султан видав „ірадe“ против інтриґи Старотурків, котрі домагають ся привернення деспотичного правліня. Маніфестациї Старотурків против еманципациї женщин ширять ся щораз більше.

Константинополь 13 жовтня. Официяльно потверджують, що мимо запереченя Болгария робить і дальше войскові приготовленя, підчас коли зі сторони Туреччини не робить ся в тім напрямі ніяких приготовлень.

За редакцию відповідае: **Адам Крахновський.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).